

Óvoda a mesebeli Rizskása-hegyen

Idén 50 éve nyitotta meg kapuit a Piros Óvoda

Épül az óvoda (1974)

Az óvoda napjainkban

1975 novemberében adták át a nagyközség új, 150 kisgyermek elhelyezésére alkalmas, hatcsoportos, hatalmas játszóudvarral rendelkező óvodáját, a mai Piros Óvodát. Építésének, berendezésének körülményei megmutatták, hogy Dunakeszin akkor is képes volt összefogni a település apraja és nagyja, hogy felépülhessen az égetően szükséges óvoda.

TALÁN TUDTÁK, HOGY EGYSZER MAJD EZERNYI KIS ÓVODÁS OTTHONA LESZ erre felé, más magyarázatot nem leltünk, miért hívták egészen 1989-ig Rizskása-hegynek a mai Szent Imre tértől a Hunyadi utcáig terjedő részét Dunakeszinek. Se hegy, se rizs nem volt erre felé soha. Viszont a nők munkába állása révén, és az elsősorban az ipari üzemek és ktsz-ek (kisipari termelészövetkezet) nyitása által ide költöző sok-sok család miatt szükségessé vált egy új tanácsi óvoda megnyitása településünkön.

1974-ben az óvodába jelentkező gyermekek 44, míg 1976-ban már több, mint 70%-át el tudták helyezni, hiszen 1975 januárjában megnyílt a járműjavító, majd novemberben a tanácsi óvoda is, összesen 300 férőhellyel.

A mai Piros Óvoda építése széleskörű társadalmi összefogással valósult meg. Dunakeszi Nagyközség Tanácsa, valamint az MSZMP Dunakeszi Nagyközségi Bizottsága szerződést kötött a katonasággal, amely a földmunkákat, illetve a fogadósint elkészítését vállalta magára.

A katonákon túlmenően települési és budapesti üzemek, gyárak álltak a jó ügy mellé: 13 helyi és 11 fővárosi munkaközösség dolgozott azért, hogy a legkisebbeknek megfelelő elhelyezést biztosítson az agglomerációs településen. Az óvoda elemeit a

helyben működő 43. Sz. ÁÉV 3. Sz. Házgyára készítette. Nem ez volt az első ilyen munkájuk: a dunakeszi megelőzően 8 budapesti „házgyári panelből készült” óvoda dicséri szorgalmukat.

Az óvoda felépítéséhez szükséges majdnem 11 millió forintból – az állami és nagyközségi hozzájárulás mellett – 7 milliót az üzemek és ktsz-ek teremtettek elő részben „kommunista szombatok”, részben helyszíni munkavégzés révén. Előbbi esetben az üzem dolgozói önként vállaltak szombati műszakot, és annak bevételét az óvoda építésére ajánlották fel. Sokan dolgoztak azonban ténylegesen az intézmény építésén, felszerelésén is. A legfőbb munkálatokat – a házgyár mellett – a járműjavító, a konzervgyár, a hűtőház, a Mechanikai Laboratórium, a talajjavító intézet és a posta kábelüzem, valamint a bőripari és az építőipari ktsz-ek munkatársai vállalták magukra, de a helyi KISZ is kivette a részét. Volt, aki a belső berendezéseket gyártotta le, más a főzőkonyha felszerelését, de olyan is, aki a parkosításért felelt, hiszen a hatcsoportos óvodához hatalmas játszóudvar csatlakozott.

Pár éven belül bővíteni kellett az intézményt, így a házgyári épülethez zárt folyosóval kapcsoltak egy négycsoportos „forfa-épületet”. (Ez a Soproni Forgácsolaggyártó Válla-

lat technikája volt.) Az új épületrészt műanyagkötésű faforgács lemezekből emelték, amelyeket a gyártás során gomba- és lángmentesítő eljárásokkal kezeltek.

A gyerekek hamarosan birtokba vehették új óvodájukat, amelynek első vezetője Bencze Istvánné lett. Az ekkor még 4. Sz. Napközi Otthonos Óvoda elnevezésű intézményben hamar szép hagyományokat teremtett a lelkes kollektíva. Életre hívták a karácsonyváró hangversenyeket, a „Mi óvodánk” Alapítványt, amely az óvodai környezet fejlesztését, szépítését tűzte ki céljául, csatlakoztak a Dunakeszi Művészeti Napok rendezvénysorozathoz, megalapították a Piros Galériát és kórusukat, amely utóbbit 15 éven keresztül dr. Gyombolainé Kindler Edit vezényelt. 2000-ben, fennállásuk 25. évfordulóján vették fel a Piros Óvoda nevet, és az Óvodai nevelés játékkal, mesével lett a programjuk.

Ma, 50 évvel a megnyitás után még mindig gyerekzsivajtól hangos az épület, 10 csoportban mintegy 250 kisgyermeket fogadnak nap mint nap az egykori Rizskása-hegyen álló óvodában

DR. KERÉKES DÓRA
GYŰJTEMÉNYVEZETŐ
RÉVÉSZ ISTVÁN
HELYTÖRTÉNETI GYŰJTEMÉNY